

หัวข้อเรื่อง	การศึกษาแนวทางการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์สำหรับพิพิธภัณฑ์ กรณีศึกษา หอเกียรติภูมิรถไฟ
ชื่อผู้เขียน	นายธีรภัทร นิธิอภิญาสกุล
แผนกวิชา/คณะ	วิทยาลัยนวัตกรรมการศึกษา มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พนัสนิธิ เปี่ยมสง่า
ปีการศึกษา	2550

บทสรุป

หอเกียรติภูมิรถไฟ เดิมที่เป็นพิพิธภัณฑ์ ซึ่งการรถไฟแห่งประเทศไทยสร้างขึ้น เมื่อครั้งที่มึนโยบายจะใช้บริเวณนี้เป็นศูนย์กลางการรถไฟ ต่อมาการรถไฟฯ เลิกโครงการและ ไม่ใช้ประโยชน์จากอาคารพิพิธภัณฑ์รถไฟ ชมรม “เรารักรถไฟ” จึงขอเช่าครอบครองใช้ประโยชน์ ตั้งแต่ปี 2533 และใช้ชื่อสถานที่ว่า “หอเกียรติภูมิรถไฟ” การจัดแสดงชิ้นงานของหอเกียรติภูมิรถไฟ เป็นลักษณะข้อมูลทางเดียว ไม่มุ่งเน้นการตอบสนองต่อผู้เข้าชม มีจำนวนผู้เข้าชมจำนวน น้อยเนื่องจากขาดการประชาสัมพันธ์ ถ้าหากมีการนำเทคโนโลยี เข้ามาช่วยในการให้ข้อมูลกับผู้ เข้าชมรู้สึกสนใจมากขึ้น แต่ด้วยงบประมาณที่มีจำกัดจึงจำเป็นต้องเลือกใช้เทคโนโลยีที่มี ความเหมาะสม

ลักษณะทางกายภาพของหอเกียรติภูมิรถไฟ กล่าวคือเป็นรูปแบบอาคารขนาดกว้าง 18 เมตร ยาว 26 เมตร สร้างอย่างแข็งแรงด้วยคอนกรีตและเหล็กสวอยงามตามแบบโรงเก็บรถไฟใน ยุโรป มีประตูทางเข้าออก 2 ทางในด้านหน้าและหลังของอาคาร ภายในเป็นห้องจัดแสดงขนาดใหญ่ โถง จัดวางชิ้นงานเพื่อแสดงตามจุดต่างๆ เต็มพื้นที่ภายในอาคาร ทางด้านประตูเข้าได้จัด พื้นที่สำหรับประดิษฐานพระบรมรูปพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวรัชกาล ที่ 5 เพื่อ สักการะ จากนั้นถัดมาด้านในจะจัดแสดงในส่วนของ หัวรถจักรไอน้ำ , รถเกวียน, รถราง และ อุปกรณ์เครื่องใช้ต่าง ๆ ของทางการรถไฟ อาทิ ระฆังบอกสัญญาณ ป้ายชื่อบอกขบวนรถไฟ แต่ใน ส่วนที่งานวิจัยฉบับนี้จะมีเพิ่มขึ้น คือ อุปกรณ์ทางเทคโนโลยีที่จะนำมาจัดตั้งข้างเคียงกับป้ายชื่อ เพื่อนำเสนอ ประวัติความเป็นมา รูปแบบการใช้งานของงานแสดงแต่ละชิ้น

รูปแบบการจัดแสดงภายในอาคาร หอเกียรติภูมิรถไฟมีการจัดแสดงชิ้นงานโดยมีการ จัดวางเป็นแถว 3 แถว เว้นช่องว่างเป็นทางเดินได้ ไม่มีกำหนดเส้นทางการเดิน สามารถเดินชม จากด้านใดก่อนหลังได้ เส้นทางการสัญจรแบบไร้โครงสร้าง มีลักษณะเป็นห้องจัดแสดงผลงาน

ทั้งหมด ผู้เข้าชมสามารถเลือกเส้นทางเข้าชมของตัวเองได้ โดยไม่ต้องมีเส้นทางแนะนำว่าเส้นทางที่เลือกนั้นถูกต้องหรือไม่ การเคลื่อนที่หลัก ๆ ไม่แน่นอน เป็นลักษณะเส้นทางสัญจรของห้องจัดแสดงงานศิลปะ

บรรยากาศของห้องจัดแสดง หอเกียรติภูมิรถไฟไม่ได้ให้ความสำคัญในการจัดบรรยากาศมากนัก เนื่องด้วยงบประมาณและบุคคลากรที่จำกัด โดยห้องจัดแสดงเป็นห้องดัดแปลงจากอาคารขนาดใหญ่มีตัวอาคารเปิดโล่งแสงส่องสว่างตลอดเวลา

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาการนำสื่อปฏิสัมพันธ์มาใช้ในการจัดแสดงในหอเกียรติภูมิรถไฟ โดยศึกษาวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้ชมในหอเกียรติภูมิรถไฟ ในการเลือกใช้สื่อปฏิสัมพันธ์สำหรับหอเกียรติภูมิรถไฟ เพื่อนำเสนอแนวทางการจัดสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์จากการวิเคราะห์ เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เข้าชมให้มากขึ้น

ขอบเขตของการวิจัย

ศึกษาและทำการวิจัยเกี่ยวกับการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์ เพื่อจัดแสดงชิ้นงานของหอเกียรติภูมิรถไฟ ตั้งอยู่บริเวณสวนรถไฟ ถนนพหลโยธิน ผู้เข้าชมหอเกียรติภูมิรถไฟเป็นผู้ใช้งานในการเข้าชมและศึกษาเกี่ยวกับประวัติศาสตร์รถไฟของประเทศไทย โดยมีกลุ่มเป้าหมายเป็นเยาวชน นักศึกษา และบุคคลทั่วไปที่มีความสนใจในประวัติศาสตร์ของรถไฟ โดยการนำข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิมาวิเคราะห์หาทางเลือกทางเทคโนโลยีและชิ้นงาน

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

สามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา มาเป็นแนวทางในการพัฒนาสื่อปฏิสัมพันธ์ เพื่อจัดแสดงชิ้นงานของหอเกียรติภูมิรถไฟ ผู้เข้าชมสามารถได้รับความบันเทิงและเนื้อหางานที่จัดแสดงได้โดยง่าย และให้เกิดการประชาสัมพันธ์โดยการมีส่วนร่วมในการศึกษา และอนุรักษ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์รถไฟ อันนำไปสู่การเพิ่มจำนวนผู้เข้าชมหอเกียรติภูมิรถไฟต่อไป

กรอบแนวคิด

กรอบแนวคิดในงานวิจัยนี้ ประกอบด้วย พิพจน์กันท์ ทั้งทางด้านกายภาพ สถานที่ตั้ง วิธีการในการดำเนินการ ผู้เข้าชม รูปแบบของเทคโนโลยีที่ใช้ในการจัดแสดง เช่น การจัดแสดงโดยใช้สื่อปฏิสัมพันธ์

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการนำสื่อปฏิสัมพันธ์มาใช้ในการจัดแสดง ประกอบด้วยการออกแบบจัดแสดง ซึ่งจะดูในส่วนของ ชนิดของการจัดแสดง บรรยากาศการจัดแสดง เส้นทางในการเดินภายใน สภาพแวดล้อมของสถานที่ พฤติกรรมของผู้เข้าชม การออกแบบและการนำเสนอข้อมูล ทั้งในส่วนของอุปกรณ์ที่นำมาใช้ เทคโนโลยี ชิ้นงานที่จะนำมาใช้ในการจัดแสดง โดยเลือกพิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติพระนคร มาเป็นต้นแบบในการพัฒนา นอกจากนี้ในงานวิจัยยังได้ผู้เชี่ยวชาญในการจัดแสดงงาน ในพิพิธภัณฑ์มาเป็นผู้ให้คำแนะนำ

เทคโนโลยีที่ใช้ในการนำเสนอสื่อปฏิสัมพันธ์

เทคโนโลยีที่นำมาใช้ในระบบสื่อปฏิสัมพันธ์ที่เน้นในเรื่องของระบบการสื่อสารสองทางจะใช้ระบบเซ็นเซอร์เป็นตัวกลางในการทำงาน ที่นิยมในการใช้งานเพื่อนำเสนอชิ้นงานในพิพิธภัณฑ์มีดังนี้ คือ ระบบเซ็นเซอร์แบบสัมผัส (Touch Sensor) ระบบเซ็นเซอร์แบบรับเสียง (Sound Sensor) ระบบเซ็นเซอร์แบบรับแสง (Light Sensor) และตู้อธิบายโปรแกรม (Kiosk Interactive)

แนวทางการนำเสนอสื่อปฏิสัมพันธ์

นอกจากการเลือกเทคโนโลยีตามแบบสอบถามที่ผู้ตอบแบบสอบถามได้ให้ข้อมูลมาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการใช้งานระบบเซ็นเซอร์รูปแบบต่างๆ

โดยสภาพแวดล้อมของอาคารจัดแสดงของหอเกียรติภูมิรถไฟ เป็นอาคารใหญ่หลังคาทรงสูง โถง มีแสงส่องผ่านเข้ามาตลอดเวลาทำให้การเลือกใช้เทคโนโลยีระบบเซ็นเซอร์แบบแสงจะไม่เหมาะสมเนื่องจากจะมีแสงส่องเข้ามารบกวนการทำงานของระบบเซ็นเซอร์

การกำหนดทางเลือกของเทคโนโลยี ในการสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์นั้นโดยทั่วไปจะเป็นเทคโนโลยีทางการสื่อสารแบบสองทาง ทั้งจากตัวผู้เข้าชมและจากสื่อที่จะใช้ในการจัดแสดง โดยอาศัยเทคโนโลยีที่เรียกว่า ระบบเซ็นเซอร์ (Sensor) มาใช้งานด้านสื่อปฏิสัมพันธ์มีการนำเทคโนโลยีที่ใช้แบ่งออกเป็น 3 รูปแบบ คือ ระบบเซ็นเซอร์แบบสัมผัส (Touch Sensor) ระบบเซ็นเซอร์แบบรับเสียง (Sound Sensor) ระบบเซ็นเซอร์แบบรับแสง (Light Sensor)

การวิเคราะห์ความคุ้มค่า

การศึกษาค้นคว้างานวิจัยนี้ได้นำเรื่องของวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุน มาใช้ในการพิจารณาเลือกลงทุนในสื่อปฏิสัมพันธ์ โดยใช้หลักการในด้านของ

1. ระยะเวลาคืนทุน (Payback Period: PB) คือระยะเวลาที่กิจการจะได้รับเงินกลับคืนมาเท่ากับจำนวนเงินลงทุน ซึ่งวิธีนี้จะวัดว่าโครงการลงทุนจะได้รับเงินกลับคืนมาเร็วหรือช้า อย่างไรก็ตามระยะเวลาคืนทุน (Payback Period) มีจุดอ่อนที่สำคัญอยู่ 2 ประการ คือ
 - หลักเกณฑ์นี้ ไม่ได้คำนึงถึงมูลค่าของเงินตามเวลา (time value of money)
 - หลักเกณฑ์นี้ ไม่ได้คำนึงถึงกระแสผลตอบแทนสุทธิจากการดำเนินงานหลังระยะเวลาคืนทุน โครงการที่มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรกน้อย อาจให้ระยะเวลาในการคืนทุนเร็ว ในขณะที่โครงการที่มีค่าใช้จ่ายในการลงทุนเริ่มแรกสูง มีระยะเวลาคืนทุนนาน อาจให้ผลตอบแทนเป็นระยะเวลายาวนาน ดังนั้นการตัดสินใจเลือกลงทุนในโครงการที่มีระยะเวลาคืนทุนเร็ว อาจเป็นการตัดสินใจที่ผิดพลาดได้

2. วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value Method :NPV) เป็นการคำนวณหาผลต่างระหว่างมูลค่า ปัจจุบันของกระแสเงินสดรับ กับมูลค่าปัจจุบันของกระแสเงินสดจ่าย ที่ใช้ในโครงการลงทุน การคำนวณค่า NPV

$$NPV = PVI - PVI$$

$$PVI = \text{Present Value of Cash Inflow}$$

$$PVI = \text{Present Value of Cash Outflow}$$

$$NPV = \text{มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน} - \text{มูลค่าปัจจุบันของค่าใช้จ่าย}$$

3. อัตราผลตอบแทนของโครงการ (Internal rate of return, IRR) คือ อัตราส่วนลดที่ทำให้มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทนมีค่าเท่ากับมูลค่าปัจจุบันของต้นทุน ดังนั้น IRR จึงได้แก่ อัตราส่วนลด (r) ที่ทำให้ มูลค่าปัจจุบันสุทธิของโครงการเท่ากับศูนย์ ในการวิเคราะห์ทางการเงิน อัตราส่วนลดนี้ก็คือ อัตราดอกเบี้ยสูงสุด (Maximum interest rate) ที่โครงการสามารถจ่ายให้กับเงินลงทุนที่จ่ายไปหลังจากที่คิดค่าลงทุนและค่าดำเนินการทั้งหมดแล้ว

ระเบียบวิธีวิจัย

ขั้นตอนการศึกษา นำผลการศึกษาข้อมูลปฐมภูมิและทุติยภูมิ มาวิเคราะห์เพื่อศึกษาและชี้แจง จากนั้นนำทางเลือกไปให้กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ตัดสินใจเลือก รวมกับการใช้ผลการวิเคราะห์ เพื่อให้ได้เทคโนโลยีและชี้แจง ที่จะนำมาจัดทำเป็นสื่อปฏิสัมพันธ์ที่ต้องการ เพื่อนำมาพัฒนาและนำเสนอต่อไป

ขั้นที่ 1 ศึกษาแนวคิด ทฤษฎี ของสื่อ Interactive และศึกษาระบบ Sensor จากนั้นสรุป
ความสัมพันธ์ที่นำมาใช้ประยุกต์รวมกัน

ขั้นที่ 2 เก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งข้อมูลทุติยภูมิ ได้แก่ แผนงานการนำสื่อปฏิสัมพันธ์ มาใช้งาน
ในพิพิธภัณฑ์ต่าง ๆ โดยเลือก พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร เป็นแม่แบบในการศึกษาหา
ข้อมูล หนังสือ ตำรา เอกสารประกอบ บทความในวารสาร รายงานการศึกษาค้นคว้า และข้อมูล
จากเว็บไซต์

ขั้นที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลจากแหล่งปฐมภูมิ ได้แก่การจัดทำแบบสอบถามความคิดเห็นจากผู้
เข้าชม การสัมภาษณ์ผู้บริหารหอเกียรติภูมิรถไฟ และผู้เชี่ยวชาญ โดยเป็นเจ้าหน้าที่จาก
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร ฝ่ายพัฒนาการจัดแสดงและศิลปกรรม เกี่ยวกับภาพรวมของ
การนำ ระบบสื่อปฏิสัมพันธ์ (Interactive) มาใช้ในหอเกียรติภูมิรถไฟ

ขั้นที่ 4 ทำการวิเคราะห์ข้อมูลทั้งปฐมภูมิและทุติยภูมิ

ขั้นที่ 5 นำทางเลือกในเรื่อง เทคโนโลยีและชิ้นงาน จัดทำแบบสอบถามกับกลุ่มตัวอย่าง นำข้อมูล
มาสรุปผลร่วมกับข้อมูลที่ศึกษาและนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญทางด้านการจัดแสดงจากทาง
พิพิธภัณฑ์สถานแห่งชาติ พระนคร เพื่อรับคำแนะนำในเลือกเทคโนโลยีที่เหมาะสมกับชิ้นงาน

ขั้นที่ 6 วิเคราะห์ การใช้เทคโนโลยีในการนำเสนอชิ้นงาน โดยคำนึงถึงความสอดคล้องของแนวคิด
ทฤษฎีต่าง ๆ ที่ได้ศึกษา กับความต้องการของผู้เข้าชมพิพิธภัณฑ์ และทำการสรุปผลการศึกษา
การจัดทำแบบสอบถาม

การเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูลนั้นได้มีการเก็บข้อมูลจาก
แหล่งข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารหอเกียรติภูมิรถไฟ และ
กลุ่มเป้าหมายที่เดินทางเข้ามาเที่ยวชมภายในหอเกียรติภูมิรถไฟ เป็นการสัมภาษณ์สอบถาม ใน
เรื่องเกี่ยวกับทัศนคติและความคิดเห็นในชิ้นงาน และวิธีการนำเสนอชิ้นงานที่จัดแสดงภายในหอ
เกียรติภูมิรถไฟ ส่วนข้อมูลทุติยภูมิได้แก่ข้อมูลในเรื่อง ประวัติความเป็นมา เทคโนโลยีที่ได้มีการ
นำมาใช้ ในการนำเสนอผลงานในรูปแบบสื่อปฏิสัมพันธ์ (Interactive) การจัดทำแบบสอบถาม
เพื่อใช้ในการเก็บข้อมูล สำหรับแบบสอบถามสามารถแบ่งเป็นส่วนต่าง ๆ ดังนี้

ส่วนที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ เป็นการสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะทาง
ประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม เช่น เพศ, อายุ, ระดับการศึกษาสูงสุด, รายได้เฉลี่ย,
อาชีพ โดยลักษณะของแบบสอบถามเป็นการเลือกตอบ

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นต่อสื่อปฏิสัมพันธ์ เป็นการถามถึงความรู้, ความคุ้นเคย, ความสนใจ ในสื่อ
ปฏิสัมพันธ์ และความต้องการใช้งานสื่อปฏิสัมพันธ์

ส่วนที่ 3 ทศนคติเกี่ยวกับการเยี่ยมชมหอเกียรติภูมิรถไฟ เป็นการสอบถามในส่วนของหอเกียรติภูมิรถไฟ กับความคุ้นเคยของผู้เข้าชมต่อหอเกียรติภูมิรถไฟ ทั้งในส่วนของผู้สนใจและความประทับใจในหอเกียรติภูมิรถไฟ

ส่วนที่ 4 ทศนคติเกี่ยวกับการใช้สื่อปฏิสัมพันธ์ในหอเกียรติภูมิรถไฟ เป็นการสอบถามผู้เข้าชมเกี่ยวกับทัศนคติเกี่ยวกับ สื่อปฏิสัมพันธ์และหอเกียรติภูมิรถไฟ

แนวทางการตลาดสำหรับหอเกียรติภูมิรถไฟ

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุน

จากการรวบรวมผลทางการเงิน และการลงทุนในการดำเนินการจัดทำสื่อเทคโนโลยีประเภทสื่อปฏิสัมพันธ์ในการจัดแสดงสำหรับหอเกียรติภูมิ โดยมีงบประมาณที่ใช้ในการจัดสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์ใช้ในการลงทุนทั้งหมดจำนวน 242,280 บาท และมีรายได้จากการให้เงินสนับสนุนและเงินบริจาคประมาณปีละ 89,000 บาท ในส่วนของการวิเคราะห์ระยะเวลาคืนทุน พบว่า สามารถที่จะคืนทุนได้ภายในระยะเวลา 3 ปี 9 เดือน 4 วัน ซึ่งถือได้ว่าเป็นระยะเวลาที่ไม่ยาวนานสำหรับการที่จะได้เงินลงทุนคืนจากการลงทุนในการจัดทำสื่อปฏิสัมพันธ์ ในส่วนของการวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันสุทธิ พบว่าค่า NPV มีค่าเป็นบวกคือเท่ากับ 113,061.40 บาท ซึ่งเห็นได้ว่ามีความคุ้มค่าที่จะเลือกลงทุน สำหรับในส่วนของอัตราผลตอบแทนที่แท้จริง พบว่าค่า IRR มีค่าเท่ากับร้อยละ 24.41 ซึ่งเมื่อเทียบกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ที่กำหนดไว้คือ ร้อยละ 8 จะเห็นได้ว่า IRR มีค่ามากกว่า

ดังนั้นในการวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุนจัดสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์นี้เมื่อประเมินความคุ้มค่าทางการเงิน ในส่วนของระยะเวลาคืนทุน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ และอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงแล้ว ถือได้ว่าการจัดทำสื่อปฏิสัมพันธ์มีความคุ้มค่าทางการเงิน และนอกจากนี้หอเกียรติภูมิรถไฟเป็นหน่วยงานที่ไม่แสวงหาผลกำไร และเป็นโครงการที่เกิดขึ้นโดยมุ่งหวังเพื่ออนุรักษ์วัตถุโบราณทางด้านการเดินรถไฟของประเทศไทย การให้ข้อมูลความรู้ความบันเทิง จากการเข้าใช้บริการ และก่อให้เกิดประโยชน์กับสังคมโดยไม่หวังผลตอบแทน

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าในการลงทุนจัดสร้างสื่อปฏิสัมพันธ์นี้เมื่อประเมินความคุ้มค่าทางการเงิน ในส่วนของระยะเวลาคืนทุน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ และอัตราผลตอบแทนที่แท้จริงแล้ว ถือได้ว่าการจัดทำสื่อปฏิสัมพันธ์มีความคุ้มค่าทางการเงิน

ทางหอเกียรติภูมิรถไฟยังมุ่งเน้นในการสาธารณประโยชน์ด้านการศึกษาและความบันเทิงของผู้เข้าชม เพื่ออนุรักษ์ รักษาห้วงจักร และรถไฟไทยไว้

จากตัวเลขทางบัญชีจึงประเมินได้ว่า การลงทุนในโครงการนี้มีความคุ้มค่าและความเป็นไปได้ในการลงทุน

ข้อเสนอแนะงานวิจัยต่อเนื่อง

การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการนำ ระบบสื่อปฏิสัมพันธ์ มาใช้กับการจัดแสดงชิ้นงานภายในหอเกียรติภูมิรถไฟ เพื่อสร้างความน่าสนใจ ในการนำเสนอ ชิ้นงานทางประวัติศาสตร์รถไฟของประเทศไทย กับผู้เข้าชม เพื่อให้ผู้เข้าชมได้รับศึกษาหาความรู้ และความบันเทิง จากการศึกษาศึกษาชิ้นงาน แต่อย่างไรก็ตามในปัจจุบันที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และพฤติกรรมกรรมการเข้าชมพิพิธภัณฑ์ที่หลากหลายมากขึ้น และเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

ดังนั้นหากมีการนำผลการวิจัยนี้ไปศึกษาและวิจัยต่อ โดยเน้นในด้านการ ประชาสัมพันธ์ เพื่อเพิ่มจำนวนผู้เข้าชมและรูปแบบการรับบริจาคเพื่อสนับสนุนหอเกียรติภูมิรถไฟ อันจะนำไปสู่การพัฒนาในด้านเนื้อหาสาระ และความบันเทิง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ต่อการให้บริการ อย่างยั่งยืน